

Abstrakt

Práce se věnuje tématu kresby postavy, coby jednoho z dílčích úkolů Jiráskova orientačního testu školní zralosti. Na základě výzkumu, který byl prováděn v mateřské škole s dětmi těsně před nástupem do první třídy základní školy, se snažím o rozšíření Jiráskova pohledu na kresbu školně zralých dětí. Dětem byl v rámci výzkumu zadáván úkol – nakreslit pána, o kterém jsem následně s každým dítětem vedla rozhovor, zaměřený zejména na pojem pán. Kresby i rozhovory jsem následně analyzovala. Takto koncipovaný výzkum mi pomohl upřesnit a rozšířit pohled na hodnocení kreseb předškolních dětí, zejména co se týká hodnocení syntetického způsobu kreslení a zohlednění všech prvků kresby, tedy nejen samotné postavy. Zároveň se tento výzkum zabýval vztahem mezi kresbou a řečí, jednak celkově, jednak také v rámci společného jmenovatele – pojmu pán. Porovnávala jsem výsledky hodnocení obou médií a zjistila jsem, že mezi nimi existuje určitá korelace. Odhalila jsem, že verbální vyjádření dítěte může velmi dobře korespondovat s jeho vyjádřením kresebným, ale také může fungovat jako určitý doplňující faktor, zejména pokud dítě nedokáže v kresbě vyjádřit svou opravdovou úroveň. Potvrdilo se tedy, že kresba sama o sobě by neměla být považována za dostačující nástroj pro zjišťování školní zralosti a vždy by měla být doplněna minimálně o rozhovor s dítětem.

Klíčová slova

Kresba; postava; pán; školní zralost; syntetická kresba; řeč